

Левъ Толстой.

(Кратки биографични бѣлѣжки — за юноши).

олѣма часть оть нашитѣ малки и голѣми читатели сж слушали и виждали по христоматиитѣ и други книги името *Левъ Толстой*. Ала на мнозина това скжпо за цѣлото славянство, както и за цѣлото човѣчество, име е, може би, непознато, и ние считаме за дѣлгъ да ги запознаемъ съ него накратицѣ, доколкото това позволяватъ страниците на списанието ни, толкозъ повече, че тѣтвърдѣ често ще срѣщатъ това име въ бжджще въ „Картична Галерия“. Правейки това, ние считаме, че изпълваме още и единъ свой дѣлгъ да почетемъ паметта на великия русинъ, на великия художникъ-писателъ, който толкова много е писалъ за искуството, на което служи и „Картична Галерия“.

На 28-и августъ тая година се изпълниха 80 години отъ рождението на — Левъ Толстой.

Между най-виднитѣ руски писатели Левъ Толстой засема съвсѣмъ особно мѣсто; той е не само руски писателъ, а всесвѣтска извѣстност. По всичкитѣ жги на земното кѣлбо, кждѣто само живѣятъ образовани хора, името Левъ Толстой е така добрѣ извѣстно, както сж иметата Шекспиръ, Рафаель или Бетховенъ. И всичко, което излиза изъ подъ перото на гениалния писателъ, веднага се прѣвежда на всичкитѣ литературни езици и моментално се разнася по цѣлия свѣтъ и се чете отъ образованитѣ люде у всичкитѣ страни и народи.

За дѣтинскитѣ и юношенскитѣ години на Толстой ние ще говоримъ въ една отъ идущитѣ книжки на „Картична Галерия“, а сега само ще споменемъ накратицѣ за неговата литературна и обществена дѣйност.

Левъ Толстой е билъ на 24 години, когато (въ 1852 г.) се появила въ печата, въ най-доброто по онуй врѣме списание „Сѣвръменникъ“, неговото първо произведение „Историята на моето дѣтство“. Тая книга е тѣтвърдѣ обична на рускитѣ дѣца и юноши и рѣдко ще намѣрите образованъ русинъ, който да не я е прочелъ. Но тя още тогава обѣрнала общото внимание върху начевашния писателъ, маркаръ Толстой грижливо да скривалъ на първо врѣме своето име.

По това врѣме Л. Т. билъ на военна служба въ Кавказъ. Тука той участвуvalъ въ походитѣ противъ планинците — непокорници на руското оржие и нѣколко пъти влизалъ въ сражения. Отпослѣ той написалъ нѣколко разкази изъ кавказкия животъ, отъ които най-хубавъ се счита голѣмата повѣсть „Казаци“.

Въ врѣмето на Севастополската война (1854—55) Левъ толстой попада въ Севастополь и дежури въ едно отъ най-опаснитѣ мѣста — при батареята на 4-я бастионъ. Какво е видѣлъ и прѣживѣлъ тука знаменитиятъ писателъ, ние го знаемъ отъ рѣдъ негови изящно написани разкази, събрани подъ името „Севастополь“.

Но най-гениалнитѣ произведения на Левъ Толстой сж неговитѣ два голѣми романа: „Война и Миръ“ и „Анна Каренина“, които сж прѣведени и на бѣлгарски езикъ. Въ „Война и Миръ“ Л. Т. изобразява войната съ Наполеона въ 1812 г. и живота на рускитѣ люде въ началото на 19-то столѣтие. Такива романни, каквите е написалъ Л. Т., нѣма нито у единъ народъ, ни на единъ езикъ.

Скоро слѣдъ прѣвземането на Севастополь Л. Т. излѣзълъ въ оставка и отишълъ да пѫтешествува по чуждитѣ страни; а слѣдъ туй се върналъ въ Русия и се заселилъ въ своето имение „Ясна Поляна“. Още въ врѣмето на своята разходка изъ чуждитѣ страни той се интересувалъ отъ училищата и изучвалъ какъ е поставено училищното дѣло у чуждитѣ народи. И ето сега Л. Т. намислилъ да основе собствено училище въ „Ясна Поляна“ и самъ започналъ да обучава въ него. Неговото училище било странно и съвсѣмъ особно даже по понятията на нашето врѣме. Дѣцата въ него сж били съвсѣмъ свободни, никакво принуждение и дисциплина въ него не сжествували.

Увлѣченъ отъ училището, Л. Т. започналъ да издава свое списание, наречено отъ него „Ясна Поляна“; тука се помѣствали статии на самия Л. Т., на други учители, а така сжъ и нѣкои съчинения на ученицитѣ отъ ясно-полянското училище. Като не се ограничава съ ролята на учителъ и издателъ на списание, той самъ съставя азбука за дѣца, — и до днесъ нито единъ отъ съставителитѣ на азбука не е сполучилъ да напише по-добра отъ „Новата азбука на Л. Толстой“. Сжъ така той съставилъ и четири книги за първоначално четене, по които сега се учатъ десетки руски дѣца и юноши.

Много трудно е да се прѣдаде цѣлата разнообразна и широка дѣйност на Л. Т. Съ какво той не се е занимавалъ и съ кого не е биль?

Въ врѣмето на освобождението на селенитѣ отъ крѣпостничеството (робството) Левъ Толстой е билъ нѣщо като мировий сѫдия — посрѣдникъ, тоестъ, разглеждалъ тѣжбите между селенитѣ и помещиците (богатитѣ землевладѣлци въ Русия), когато селенитѣ купували земи.

Въ 1881 година, когато въ Москва ставало прѣброяване на населението, Толстой зель участие